

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Avla ... Thesavrorvm Dei In Passione D. N. Iesv Christi
Effusorum ad Resvrrectionem Mvltorum**

Eyschen, Georg von

Coloniæ, 1657

§. 60. Qui dixit ei: Domine, tecum paratus sum, & in carcerem & in mortem ire. v. 33.

urn:nbn:de:hbz:466:1-45549

fui abundans, vti vos ipsi, reuertimini ad matrem vestram, ad Ecclesiarum Magistram, Columnam & firmamentum veritatis, & nolite dicere amplius. Verbum Domini, verbum Domini, quod non est verbum Domini. Verbum Domini apud Petrum quaerite non apud Lutherum, Petrus confirmatus est à Domino, iste iussus est confirmare fratres suos, ibi tuto confirmamini, vbi & ego confirmatus sum, & acquiesco per gratiam Christi.

§. 60. *Qui dixit ei: Domine, tecum paratus sum, & in carcerem & in mortem ite. v. 33.*

Iam confirmatus erat Petrus à Domino in cena ultimà à Domino Nostro Iesu Christo Pontifice animarum omnium, & quidem solus, cæteris ipsi commendatis ut confirmarentur ab eo; & ecce statim virtus Sacramenti operatur in ipso, qui ait, Domine, tecum paratus sum &c. quomodo ergo paulo post euenit, vt deficeret? vt negaret? qui ita confirmatus erat, sicuti etiam ipse sentiebat & dicebat! Agnosco opus esse distinctione pro bona dictione; confirmatus erat Petrus in fide, nondum in confessione, à fide non defecit, à confessione, defecit, quare à fide non defecit? in ea confirmatus erat, cur à confessione defecit in ea nondum confirmatus erat, sed confirmatus est in pentecoste, quando etiam statim erupit, & confessus est, & postea confiteri tota vita non cessauit, nec cessabit amplius confiteri in fratribus suis. Itane verò. Imo. Veruntamè B. Marcellus Papa, Petri successor confiteri detijt, cum thurificauit idolis; & B. Martinus, cum subscripsit nescio quibus pragmaticis scriptis, an confirmatio in confessione est Petri personale bonum, & non hæreditarium? Nec hoc reor, quomodo ergo isti in Petro confirmati desierunt confiteri? an dicendum est, non ore deseruisse, confessionem sed manu contrarium ori suo designasse? Ego ita dicenti nolo repugnare, sed quæcumque pudica, sancta, casta, Deo & SS. eius honorifica acceptate.

Deus meus gratias ago tibi, qui in Ecclesia tua Catholica, per Sacramentum confirmationis in fide, & confirmationem aliam in confessione fidei tuam Ecclesiam Catholicam mirabiliter exornas & propagas. Ecce hodie dum in Anglia, Scotia & Hibernia certatur ad mortem ab his, qui confirmati sunt vtraque confirmatione tua, in Hollandia certatur, ad confiscationem bonorum fortunæ ab his qui eadem confirmatione confirmati sunt, & vbique certatur à confirmatis tuis. Hæc sunt potentissima castra tua, Domine, in quibus glorificatur potentissima dextra tua. hi sunt sexaginta fortes, de fortissimis Israel, qui tenentes gladios vigilant super custodia thalami tui. Hæc est gens sancta, electa & parata ad immortales Coro-

nastuas. Horum fortium ferax fuit omne sæculum tuæ Ecclesiæ, impietatis priora quando calebat adhuc zelus & potentia Gentilium persequentium, nec vltimo modo defecit. in hæreticis nostris, qui etiam Turcis & gentilibus duces sese præbent ad persequendos eos, qui à te Domine confirmati sunt, sed tu Domine eos saluas, etiam coronas post certamina etiam si falsis ritulis, pulueris, & suffossionis, & prodicionis, & perduellionis &c. ab inimicis crucis mandentur. Tibi igitur gloria in sæcula, & propter te & sanctas operationes eius ipsi Sacramento tuo, cuius me quoque participem effecisti.

§. 61. *At ille dixit, dico tibi Petre non cantabit hodie gallus donec abneget me. v. 34.*

Apposite, nondum sciebat Petrus aliud esse si esset confirmatus in fide, & aliud esse si esset confirmatus in gratia. Sed & nos id ignoraturi eramus, ecce bonus Doctor & saluator noster, medicinam adhibet capiti, ut totum corpus sanetur. ostendit fragilitatē Petri in vno firmitatem in altero. Inde sanamur. Labitur Petrus à confessione in fide tamē non infirmatur. Hinc iam nemo sibi fidit, cogitat quisque se hominem esse Petro non firmiorem, æque & plus quam ille posse tibi dicitū, sibi videat, qui stat, nec cadat.

Deus humilium celsitudo & fortitudo debilium, confirma quæsumus quod in nobis es operatus, vt nos metipso & sæcularia desideria abnegantes, te in nullo negemus, sed fidem tuam quam lingua nostra loquitur etiam moribus vita fateatur. Dolor mihi est interim, quod pium factum tuum Domine, circa nos, quo in Petro capite nostro & pastore, adhibuisti medicinam, quædam putrida membra in sensum reprobatum data insolent pietati tuæ & Petro dilecto tuo, quod iactabundus fuerit, quod defecerit, quod sit præclarum (scilicet) fundamentum, qui ita defecerit &c. Domine, isti nec mysterium pietatis tuæ circa se agnoscunt, nec reuerentiā debitam capiti suo.

§. 62. *Et dixit eis, quando misit vos sine sacco & pera, nunquid aliquid defuit vobis? v. 35.*

Christus Dominum regnum Dei, quod intra nos est, aperiens, id est Ecclesiam suam Catholicam fundans in vltima cæna, vetus testamentum cum honore concluserat & seposuerat, uti §. 19. ostendi) & apud noviter collectum populum nempe Apostolos XII. Novum testamentum se ordiri dicere professus erat in institutione eucharistica. §. 3. & §. 3. Etiam Sacrificium

WATSON